

... και την αναχώρησιν αὐτῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἢ Ἄκανθος ἐγένετο φόρου ὑποτελής τῶν Ἀθηναίων καταβάλλουσα τὸν λεγόμενον «Θοάκιον φόρον», πολλὰς δὲ ἀναφέρει εἰς τοὺς φρολογικούς καταλόγους τῶν Ἑλληνοταμιῶν τῶν ἐτῶν 440—423 π.χ.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 424 π.χ. ὁ Βρασιδᾶς, δι' εὐφραδοῦς ὀμίλιας αὐτοῦ, κατώδησε νὰ πείσῃ τοὺς Ἀκανθίους, νὰ δεχθῶσι τὴν συμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων. (1) Τὸ παράδειγμα αὐτῆς ἠκολούθησεν μετ' οὐ πολὺ καὶ ἡ Στάγειρος. Μετὰ τὴν Νικήκειον ὄμιλον τοῦ 421 π.χ. ἡ Ἀκανθος ἀπεδόθη πάλιν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, μετὰ τῆς Ἀμφιπόλεως, Ἀργίλου καὶ ἄλλων πόλεων, ἀλλὰ παρέμεινεν ἐλευθέρη ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ καταβάλλῃ τὸν «ἐπὶ Ἀριστείδου» καλούμενον φόρον. (2) Παρέμεινε δὲ ὑπ' αὐτοὺς μέχρι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος ὅτε καὶ ἡ Ἀκανθος ὑπέστη τὴν τύχην τῶν λοιπῶν πόλεων τῆς Χαλκιδικῆς.

(3) Καὶ κατεκτήθη μὲν ἡ πόλις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου τῷ 348 π.χ. ἀλλὰ δὲν κατεστράφη ὅπως αἱ λοιπαὶ πόλεις, περὶ τῶν ὁποίων ἔλεγεν ὁ Δημοσθένης, (4) οὐ δὲν εἰσάγειτο οὐτε κανὴ ἡ θέσις ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκείνη. Ἡ Ἀκανθος ἐξηκολούθει ἀμιχρῶς, μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ δευτέρου π.χ. αἰῶνος, ὅποτε συμπεράντως Ἀττάλου τοῦ Β' τοῦ καλεσμένου Φιλαδέφου, βασιλέως τῆς Περγάμου, μετὰ τῶν Ρωμαίων, κατελήφθη ὑπὸ τοῦ ἠνωμένου στόλου αὐτῶν καὶ ἐλεηλατήθη. (5)

Ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Αυγουστοῦ ἐξηκολούθει ἐπιπαρόντως ἐν σχετικῇ ἀκμῇ ὑπὸ τὸ παλαιὸν τῆς δὲ ὄνομα, ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Ἱεροκλέους, (6) ὡς μία τῶν 32 πόλεων τοῦ ὅρους τῆς Μακεδονίας. Ἐπίσης καὶ ὑπὸ Κ. Πορφυρογενήτου. (7) Ἐπὶ τῶν Τουρκικῶν χρόνων παρέμεινεν ἀφανὴς καὶ ἀσημος, ὀνομαζομένη ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐρσεέ. Σήμερον ἐπὶ τῶν ἑρείπιων τῆς ἀρχαίας Ἀκάνθου κεῖται ἡ πόλις τῆς Ἱερουσίας, ἀριθμοῦσα 2150 κατοίκους καὶ ὑπαγομένη εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν τῆς Χαλκιδικῆς τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης.

Τῆς Ἀκάνθου ἐφημιζετο ὁ οἶνος καὶ τὸ ἄλας, ἐλέγετο δὲ ὅτι οἱ τέτιγγες τῆς χώρας ἦσαν ἄφωνοι, ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία τῶν ἀρχαίων: «Ἀκάνθιος τέτιξ». Ἐπαιῶν ὁ καιμικὸς ποιητὴς Ἄμφις, παρ' Ἀθηναίων (8) τὸν Ἀκάνθιον οἶνον λέγει: Ἐἶτα πρὸς θεῶν οἶνου πολίτης

(1) Θουκυδ. ΙΑ, 85—88.
(2) Θουκυδ. V, 18, Περβλ. Θουκυδ. I, 96, Πλουτάρχου, Βίος Ἀριστείδου 23.
(3) Διοδ. Σικελ. XVI, 53.
(4) Δημοσθ. Κατὰ Φιλίππου Γ, 26, Περβλ. καὶ περὶ Ἀλονήσου, 28.
(5) Τικ. Λιβ. XXXI, 45.
(6) Ἱεροκλέους Συνέδημος, 649.
(7) Κ. Πορφυρογενήτου, Περί Θεμάτων, 49, 20.
(8) Ἀθηναίου, Δειπνοσοφιστῶν, I, 56.

... καὶ τὸν οἶνον αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις ἔχει, τὰ δ' ἦθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχει; Ἐπίσης ἐφημιζόντο οἱ Ἀκάνθιοι κίνες ὡς ταχτεῖς. Ἐλέγετο ὁμοίως καὶ ἡ παροιμία «Ἀκαλιανθίος», (οὐχὶ Ἀκάνθιος ἢ Ἀκάνθου) κίνων ἢ καὶ ἀπλῶς «Ἀκαλιανθίος», ἐπὶ τῶν ἀμυγδαλῶν. Ἀκαλιανθίος δὲ ἦτο μία τῶν ἐννέα θυγατέρων τοῦ βασιλέως τῆς Ἡμαθίας, μεταμορφωθείσα μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς εἰς κίσσας, διότι εἶχον καυχηθῆ ποτὲ ὅτι ἐνίκησαν τὰς Ἐπιωνιάδας Μούσας. (1)

Ἡ Ἀκανθος ἤρρησε νόμισμα νομίσματα ἀργυρὰ ἐνωρίτερα, τοῦ Εὐβοϊκοῦ σταθμητικοῦ κανόνος περὶ τὰ 500 π.χ. ἢ καὶ ἐνωρίτερον. Φέρονσι δὲ ἐμπροσθεν λέοντα ἐπι τῆς ῥάχως ταύρου σπαράροντα αὐτόν, ὀπισθεν δὲ ἔγκοιλον τετραγώνον, διηρημένον εἰς τέσσαρα μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς: ΑΚΑΝΘΙΟΝ. (2)

Τὰ μεταγενέστερα νομίσματα τῶν ἐτῶν 424—400 π.χ. ὅτι ἡ Ἀκανθος ἀνεγνώρισε τὴν ἡγεμονίαν τῆς Στάγης, εἶχε δὲ τοῦ κρηνητικοῦ κανόνος καὶ ἔχουσι τὰ αὐτὰ σύμβολα, εἰ μὴ πλέον δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχόντος ὅπως: ΑΛΕΞΙΣ, ΑΛΕΞΙΟΣ, κτλ. Ὑπάρχουσι καὶ τετραδραχμια καὶ τριώβολα, φέροντα κεφαλὴν ταύρου, ἢ κεφαλὴν τῆς Ἀθηνᾶς ὀπισθεν δὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΑΚΑΝ.

Ἐπίσης ὑπάρχουσι καὶ ἀργυρὰ τετραδραχμια τῶν ἐτῶν 392—378 π.χ. ἢ καὶ βραδύτερον, μετὰ κεφαλῆς τοῦ Ἀπόλλωνος ὀπισθεν δὲ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΑΚΑΝΘΙΟΝ μετὰ λύρας ἐν ἔγκοιλον τετραγώνον. Ἐκ τῶν νομισμάτων τούτων τὰ ὁποία ἐκόπησαν, κατὰ τὴν Ὀλυμπιακὴν δημοσπονδίαν, καταφαίνεται ὅτι ἡ Ἀκανθος δὲν συμμετέσχεν αὐτῆς διατηρήσασα τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς.

Ἐπίσης σφύρονται καὶ χαλκὰ νομίσματα, μεταγενέστερα τοῦ 400 π.χ. φέροντα ἐμπροσθεν κεφαλὴν Ἀθηνᾶς, ὀπισθεν δὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΑΚΑΝ. (3)

(1) Ὀβιδ. Μεταμορφ. 662 καὶ ἐξῆς.
(2) Τὸ τετραδραχμιον τοῦτο, ἐν καλῇ καταστάσει, ἔχει ἐμπροσθὴν ἀξίαν 136 λίρῶν Ἀγγλικῶν, τῶν παριστάντων κτήρον, ἢ ἀξία ἀνέρχεται εἰς 35 λίρας Ἀγγλικῶν. (Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν Ἐλευθεροδάση ἐν λέξει Ἀκανθος).
(3) Κέατ-Σπρόντου, Ἱστορία τῶν νομισμάτων σελ. 371—372.

Φ. Οὐραίου, Αβύλ. 14 Μαρτ. 1929

ΑΓΓΕΛΙΑΝΣ
ΘΑΝΤΟΥ ΓΑΤΡΟΣ
Ἰατρικὸν Πανεπιστ.
ΠΟΛΕΙ
... ἀποδόσας ἐν
... εἰς τὸ
... εἰου κ.
... ου.
... 1 & 3-7

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΡΟΥΓΑ
... ΜΗΧΙΚΟΥ

... δια μίαν τε...
... θά διεξοχθῆ...
... ην Μαστίου ε. ε.
... ην και ὄσαν 10-
... ημαρχιακῆ κα-
... λεξανδρουπόλεως
... ης Δημαρχιακῆς
... κρώνως πρὸς τοὺς
... πρὸ τοῦ Δημοτι-
... βρου και ὑπο-
... ἀριθ. 967 ε. ε.
... ὅποια εὕρισκα
... νη εἰς τὰ γραφεῖ
... τῶν Δήμων Ἀλε-
... Κομοτηνῆς, Ἐλν
... Κυβέλλας, Σου-
... ρμοι... ο, ἔπου
... ὄναι... νὰ λαμ-
... ἐνδιαφερόμενοι.
... ρουτάλει τῆ 6η

Ο
... (Ἀλεξ) πόλεως
... τον κλημάζης
ΑΓΓΕΛΙΑΣ
ΟΔΟΝΤΟΓΥΤΡΟΣ
... νικού Πανεπιστ.
ΕΠΟΛΕΙ
... αν σπουδάσας ἐν
... εστάθη εἰς τὸ
... τοῦ πατρὸς του
... ατογ... ίου κ.
... υ.
1 & 3-7

ΑΡΧΑΕΙΟΝ
... ΓΑ
... ΟΥ

... μετα την αναχώρησιν αὐτῶν ἐκ
... σπῶν, καὶ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν ἐκ
... τῆς Ἐδρώπης, ἢ Ἄκανθος ἐγένε-
... το φόρου ὑποτελής τῶν Ἀθηναίων
... καταβάλλουσα τὸν λεγόμενον «Θορά-
... κιον φόρον», πολλάκις δὲ ἀναφέρε-
... ται εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλό-
... γους τῶν Ἑλληνοταμιῶν τῶν ἐτῶν
... 440—423 π.χ.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 424 π.χ. ὁ
... Βρασίδης, δι' εὐφραδοῦς ὀμιλίας
... αὐτοῦ, κατώρθωσε νὰ πείσῃ τοὺς
... Ἀκανθίους, νὰ δεχθῶσι τὴν συμμα-
... χίαν τῶν Λακεδαιμονίων. (1) Τὸ πα-
... ράδειγμα αὐτῆς ἠκολούθησεν μετ'
... οὐ πολὺ καὶ ἡ Στάγειρος. Μετὰ
... τὴν Νικαικίον ὄμως εἰρεσίην τοῦ
... 421 π.χ. ἡ Ἀκανθος ἀπεδόθη πάλ-
... λιν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, μετὰ τῆς
... Ἀμφιπόλεως, Ἀργίλου καὶ ἄλλων
... πόλεων, ἀλλὰ παρέμεινεν ἐλευθέρη
... ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ καταβάλλῃ τὸν
... «ἐπ' Ἀριστείδου» καλούμενον φό-
... ρον. (2) Παρέμεινε δὲ ὑπ' αὐτοὺς
... μέχρι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνοιο ὅτι
... καὶ ἡ Ἀκανθος ὑπέστη τὴν τύχην
... τῶν λοιπῶν πόλεων τῆς Χαλκιδικῆς.
... (3) Καὶ κατεκτήθη μὲν ἡ πόλις ὑπὸ
... τοῦ Φιλίππου τῷ 348 π.χ. ἀλλὰ δὲν
... κατεστράφη ὅπως αἱ λοιπαὶ πόλεις,
... περὶ τῶν ὁποίων ἔλεγεν ὁ Δημοσθέ-
... νης. (4) ὅτι δὲν ἐφαίνετο οὐτε κί-
... νη ἢ θέσις ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔκειτο.

Ἡ Ἀκανθος ἐξηκολούθησε ἰσχυ-
... ζουσα, μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ δευτέ-
... ρου π.χ. αἰῶνος, ὅποτε συμπαύθη
... τος Ἀιτιάου τοῦ Β' τῶν ἐπιλεγενοῦ-
... νου Φιλιάδεου, βασιλέως τῆς Πε-
... γάμου, μετὰ τῶν Ῥωμαίων κατε-
... λήφθη ὑπὸ τοῦ ἡνωμένου στόλου
... αὐτῶν καὶ ἐληλατήθη. (5)

Ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου
... ἐξηκολούθησε ὑπάρχουσα ἐν σχε-
... τικῇ ἀκμῇ, ὑπὸ τὸ παλαιὸν τῆς δὲ
... ὄνομα ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Ἱερο-
... κλέους. (6) ὡς μία τῶν 32 πόλεων
... τοῦ Θεμάτος τῆς Μακεδονίας. Ἐπί-
... σης καὶ ὑπὸ Κ. Πορφυρογεννήτου.
... (7) Ἐπὶ τῶν Τουρκικῶν χρόνων πα-
... ρέμεινεν ἀφανὴς καὶ ἄσημος, ὀνο-
... μαζομένη ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐρσέ.
... Σήμερον ἐπὶ τῶν ἑρεπίων τῆς
... ἀρχαίας Ἀκάνθου κεῖται ἡ πόλις τῆς
... Ἱεραισῶς, ἀριθμοῦσα 2150 κατοί-
... κους καὶ ὑπαγομένη εἰς τὴν Ὑπο-
... διοίκησιν τῆς Χαλκιδικῆς τοῦ Νο-
... μοῦ Θεσσαλονίκης.

* * *
... Τῆς Ἀκάνθου ἐφημιζετο ὁ οἶνος
... καὶ τὸ ἄλας, ἐλέγετο δὲ ὅτι οἱ τέ-
... τιγγες τῆς χώρας ἦσαν ἀφανοί, ἐξ'
... οὐ καὶ ἡ παροιμία τῶν ἀρχαίων
... «Ἀκάνθιος τί τιξέ». Ἐπειὸν ὁ κο-
... μικός ποιητὴς Ἀμφί, παρ' Ἀθη-
... ναίω(8) τὸν Ἀκάνθιον οἶνον λέγει:
... Εἶτα πρὸς θεῶν οἴνου πόλιτις

(1) Θουκυδ. ΙΑ, 85—88.
(2) Θουκυδ. V, 18, Πεβλ. Θουκυδ.
I, 96, Πλουτάρχου, Βίος Ἀριστείδου
23.
(3) Διοδ. Σικελ. XVI, 53.
(4) Δημοσθ. Κατὰ Φιλίππου Γ, 26
Πεβλ. καὶ περὶ Ἀλοννήσου, 28.
(5) Τικ. Λιβ. XXXI, 45.
(6) Ἱεροκλέους Συνέδημος, 64.
(7) Κ. Πορφυρογεννήτου, Πε-
... μάτων, 49, 20.
(8) Ἀθηναίου, Δελπνοσοφιστο

... κρατίστου
... (δηλ. τῆς Ἀκάνθου) κρατίστου
... στρωφὸς εἰ καὶ τοῦνομα αὐτὸ τῆς
... πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις ἔχει, τὰ
... δ' ἦδη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχει;

Ἐπίσης ἐφημιζόντο οἱ Ἀκάνθιοι
... κύνες ὡς ταξῆς. Ἐλέγετο ὁμοῦ καὶ
... ἡ παροιμία «Ἀκαλάνθης. (οὐχὶ
... Ἀκάνθης ἢ Ἀκάνθου) κύνων» ἢ καὶ
... ἄπλως «Ἀκαλανθῆς», ἐπὶ τῶν ἀφι-
... κόρων. Ἀκαλανθῆς δὲ ἦτο μία τῶν
... ἐνέα θυγατέρων τοῦ βασιλέως τῆς
... Ἡμαθίας, μεταμορφωθείσα μετὰ
... τῶν ἀδελφῶν τῆς εἰς κίσσας, διότι
... εἶχον καυθῆ ἢ ποτὶ ὅτι ἐνίκησαν
... τὰς Ἐλιτιωνιάδας Μούσας. (1)

* * *
Ἡ Ἀκανθος ἤρχισε κόπτοισα
... νομίσματα ἀργυρᾷ ἐνωρίτατα, τοῦ
... Ἐδρῶϊκοῦ σταθμητικοῦ κανόνος πε-
... ρὶ τὰ 500 π.χ. ἢ καὶ ἐνωρίτερον.

Φέρονται δὲ ἐμπροσθεν λέοντα ἐ-
... πὶ τῆς ράχως ταύρου σπαράσσοντα
... αὐτόν, ὅπισθεν δὲ ἐγκοίλον τετρά-
... γωνον, διηρημένον εἰς τέσσαρα με-
... τὰ τῆς ἐπιγραφῆς : ΑΚΑΝΘΙΟΝ.
(2)

Τὰ μεταγενέστερα νομίσματα
... τῶν ἐτῶν 424—400 π.χ. ὅτι ἡ Ἀ-
... κανθος ἀνεγνώρισεν τὴν ἡγεμονίαν
... τῆς Στάγης, εἶναι δὲ τοῦ φοινι-
... κικοῦ κανῶνος καὶ ἔχουσι τὰ αὐτὰ
... σύμβολα, ἐπὶ πλέον δὲ τὸ ὄνομα
... τοῦ ἀρχόντος ὅπως ΑΛΕΞΙΣ, Α-
... ΛΕΞΙΟΣ, κτλ. Ὑπάρχουσι καὶ τε-
... τραδόχαμα καὶ τριώβολα, φέροντα
... κεφαλὴν ταύρου, ἢ κεφαλὴν τῆς Ἀ-
... θηνᾶς ὅπισθεν δὲ τὴν ἐπιγραφὴν
... ΑΚΑΝ.

Ἐπίσης ὑπάρχουσι καὶ ἀργυρᾷ
... τετραδόχαμα τῶν ἐτῶν 392—378
... π.χ. ἢ καὶ βραδύτερον, μετὰ κεφα-
... λῆς τοῦ Ἀπόλλωνος ὅπισθεν δὲ
... φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΑΚΑΝ-
... ΘΙΟΝ μετὰ λύρας ἐν ἐγκοίλω τε-
... τραγῶν. Ἐκ τῶν νομισμάτων τοῦ
... τῶν τὰ ὅποια ἐκόπησαν, κατὰ τὴν
... Ὀλυμπιακὴν ὁμοσπονδίαν, καταφαί-
... νεται ὅτι ἡ Ἀκανθος δὲν συμμετέ-
... σχεν αὐτῆς διατηρήσασα τὴν ἀνε-
... ξαρτησίαν αὐτῆς.

Ἐπίσης σῶζονται καὶ χαλκᾷ νο-
... μίσματα, μεταγενέστερα τοῦ 400
... π.χ. φέροντα ἐμπροσθεν κεφαλὴν
... Ἀθηνᾶς, ὅπισθεν δὲ τὴν ἐπιγραφὴν
... [ΑΚΑΝ. (3)]

147
... 14 11/16

εμφανίση καλλιτεχνικότητα και όρισον ντεκέρ του Συμβουλίου, άποτελουμένου εκ των Δίδων Όλγας Μηλιώνη Δεσποίνης Σαμοθράκη, Ηλένης Παπαδοπούλου, Έλένης Χριστίδου, Φώτος Δαλαβέρρα, Φρόσως Σπανού, Αίλης Φιμερέλλη και Αλεξάνδρας Βλαΐδου.

Είς τόν χορόν παρέστησαν ό κ. Φιλίππιδης Πρόεδρος Πρωτοδικών, κ. Γαλιάνης, κ. και κ. Κισίμη κ. και κ. Οικονομοπούλου κ. και κ. Καραμενίου μετά της Διδος θυγατρός του, κ. και κ. Πολίτου Διευθυντού Τραπεζής, κ. και κ. Κουταβέλη, κ. και κ. Όρβανιά, κ. και κ. Όρσανου κ. και κ. Μαρτίνη κ. και κ. Αγγέλου Άνδρουγκίου, κ. και κ. Αντύπα μετά των δίδων Αντύπα, κ. Σπανός μετά της δίδος θυγατρός του, κ. Ιωαννίδης Ιατρός μετά της δίδος θυγατρός του, οί κ. κ. Δασούρης, Γραμματεύς Είρηνοδικείου, Χρυσοστόμου Δικηγόρος, Ιωάν. Αλτιναμάζης, Γ. Αλτιναμάζης, ό κ. Φιμερέλλης μετά της δίδος αδελφής του, κ. και κ. Βαφειδου καθηγητού, κ. Δαλαβέρρα μετά της δίδος αδελφής του, κ. Καρωτάκης μετά της δίδος μηστής του, κ. και κ. Γανούσι, κ. και κ. Κλη, κ. και κ. Καραγιάννη, κ. και κ. Μουτίδου, κ. και κ. Μετασοβίτου, κ. και κ. Ν. Νικολάδου, κ. και κ. Μηλιόδου κ. και κ. Τσιφίου Τελονείου, κ. και κ. Πασχάλη Ιατρού, κ. και κ. Παπαδάκη, οί κ. κ. Γ. και Κ. Μηλιώτης, Κουμπιέτης, Β. Νικολάδης, κ. και κ. Τερζή, κ. και κ. Βάσου, μετά της δίδος θυγατρός των, κ. και κ. Άνδρ. Ιωαννίδου, κ. και κ. Λουκάκη Διευθυντού Πρωτόπου, κ. και κ. Σκαρλίτου, κ. κ. Ραϊτών μετά των δίδων αδελφών του, Β. Γουβαλάκης, Π. Γεωργιάδης κ. και κ. Πουλιμένη Διευθυντού Διδακταλείου, κ. και κ. Νικολή Χημικού, κ. και κ. Μιχαήλ, κ. και κ. Αλεξ. Παναγιώτου, κ. κ. Μολλές μετά των δίδων θυγατρών του, Κωνσταντινίδης Καθηγητής, Φελούνης Φαρμακοποιός μετά των δίδων αδελφών του, Φωτιάδης Γραμματεύς Νομαρχίας μετά της δίδος αδελφής του, Παναγιωτάδου μετά της δίδος αδελφής του, κ. και κ. Άθανασοπούλου κ. Μενιάς μετά της μητρός του, κ. Ηολυμένης μετά της δίδος εξαδέλφής του κ. Παπουτσάκης μετά της μητρός και δίδος αδελφής του, κ. Χρηστίδης μετά της δίδος αδελφής του, κ. Γιαννοπούτος, Άρβαντογιάννης Υπασισταής Δ. Χ. Έβρου, Φανός Υποδιευθυντής Τραπεζής Αθηνών, κ. και κ. Παπαδοπούλου, κ. και κ. Μπράννη Οικονομικού Έφοδου, κ. κ. Στεφάνος, Χάτεμ, Έφραιμίδης, Δισλιάν, Δελταβασίλης, Παγγελίας Ιατρός, Μπαμπότσης Τηλεμαχάκης Έθνοτραπέζης, Βλαΐδης μετά της δίδος αδελφής του, Άγγελίδης οδοντοιατρός μετά της δίδος αδελφής του, Κατσαμπιάς Παραγγελειοδόχος Εσάνθης, Δ. και Γ. Σακμαράς Σ. Διαμαντόπουλος, Μπελιζόγλου μετά της μητρός του, Τημιολάκης άνθυπομαρτυρός, Σ. και Ιωαν. Κουταβέλη, κ. και κ. Σοφρανίδου Ιατρού.

επιφέρη τον πλήρη μισοσηνισμό της και συνεπεία τούτου την διαδρομή και του ένατομμένουτος πληθυσμού ταύτης.

Επικαλείται άμέριστον τό ενδιαφέρον της Σβαστής Κυβερνήσεως επί των κατοιτέρω ζητημάτων και αναγκών αί όποια και μόναι θέλουσιν άναγκάσει την επερχομένην καταστροφήν.

1ον) Επί της ανάγκης εκπαιδεύσεως των ναύλων των Έλληνικών Σιδηροδρομίων από Άλεξανδροπούλεως διά Αράμην και Εσάνθην ή όποια από κεινού έχει δοθή διά την από Θεσσαλονίκην διά τας πόλεις ταύτας διαδρομήν και σύνταξιν ειδικών αμολογίων διά τήν δημοκρατικά άλενα, καπνά, σάπνας έλαια διά Αράμην Εσάνθην Κομοτηνήν και τανάπαιιν προς άντιμετώπισιν των διά έπρας από Καβάλας διά Εσάνθην και από Κομοτηνής διά Πόρτο Λάγον μεταφορών.

2ον) Της ανάγκης καταγωγής της άγόνου γραμμής Ποστολίγγο τεινώσεως να καταστέψη τόν άπόροχοντα ήδη λιμένα Άλεξανδρουπόλεως προς δημοιογίαν άνευ σδδεμιάς ανάγκης (εφ' όσον ή Άλεξανδρουπόλις ξευπηροετι τέλειος περιφέρειαν Κομοτηνής απο έτών) νέου λιμένος εις μικρόν από τού λιμένος Άλεξανδρουπόλεως άπόδοξασιν.

3ον) Της ανάγκης εκπαιδεύσεως των ναύλων Ανατολικών Σιδηροδρομίων διά τήν δημοκρατικά Βουλγαρίας και Τουρκίας προς μερικόν θροατικήν της εις Πύργον Βουλγαρίας άποσταλής των βουλγαρικόν δημοκρατικόν και από τούσ τε άπο τήν άποστή της Νοτίου Βουλγαρίας τούσ κειμένους κατά 150 γιλ. πλημύστειον προς τόν λιμένα Άλεξανδρουπόλεως παρά προς τόν λιμένα Πύργου.

4ον) Της ανάγκης ίδρύσεως Κηματικής Τραπεζής και εις τός Νέας γώσας προς άντιμετώπισιν της δογιατώσεως τοπογραφίας.

5ον) Την άπόδοσιν εκ μέρους τού Έποικισμού και της Άεροπορικής Άμύνης των λειβαδίων εις τός Κοινώτητας και Δήμους εις άς ανήκουν».

—Προς τούς έμλογους Έβρου. Διδυμότειχον 14. (Τού μόνιμου άνταποκροτού μας)— Άνευκινώθη εις τας Νομαρχίας τού Κράτους ή άναβολή των έμλογών της Γερουσίας. Ήδη κατόπιν της άναβολής ταύτης νέαι ζυμώσεσι έμλογικά γίνονται εν τώ Νομώ μας και νέοι λογχοί παράγοντες κατέχονται όπως έκθέσουν ύποψηφιότητα. Τιμητικά έντολαι ός ή τού Γερουσιαστού, δέν είναι ούτε πρόπει να είναι άπλώς δειώματα ή πόρος ζωής τού έμλογιμένου, άλλή καθήκοντα και δή βαρύντα προς τή όποια όφείλει να είναι έτοιμος όπως άνταποκροτή άνά πάσαν στιγμήν και ό χαρακτήρ και ή πείρα και ή άπόφοσις τού έμλογιμένου. Ένεκα τούτου ό Λαός τού Έβρου καταργήμενος διά πρότην φοράν βίπως έξασκήση τή δικαιοσύνη του έμλογής Γερουσιαστών δέον να άποστή εις τό ύψος τού πατριωτισμού του και άφίνων κατά μέρος συμφέροντα, φιλικούς δεσμούς, συστάσεις πολιτικάς συναλλαγάς, να συμπεριελάττω μόνον την συνειδητήν να εκλέξη έκείνους οί όποιον ά δυναθούν καλύτερον να άποκροθούν εις την τιμητικήν άποστολήν ταύτην έντολήν τού

κτου Μακεδονία
Είς τόν στρατιωτικά
κ. Υπουργός
πρωίαν διά τας
πεσκέφθη τή
ον, Διδ)χο, Σο
κατάστασιν. Η
νοτροφία δέ θρή
πουγ)ς προς άν
σεν εις Λάρισα
δλαι αι διαθέσει
Επίσης ό ύ
βουλγαρικόν πε
Υπουργόν έκλιπ
βού δει δά έχου
γενικήν άνακούφ
Ο, Υπου
λαμβανό υς έπ
σιν. Διά της ταχ
ξασφαλισθείσα
Χόδες έσπερ
Έποικισμού διά
προς καλύτεραν
δία της Ε.Α. Π.

Διά της έλευ
εις επί πάντων
γων, ενώ μέρη
κατά κατηγορίας
τούς γνηνεϊς.

ΕΥΧΑΡΙΣ
Καθίρον μας θεο
δημοσία εκφράσωμε
μας προς τόν Δήμα
πόλεως κ. Κώσταν
τό ένδιαφέ... ό ό
πόντες δι... Συν
δή διά την... κατά
Έκκλησιαστικόν βή
Οί κάτοικ

Εδχαριστούμεν τόν
βιτσιώτην Υπάλλη
διά την εκ 500 δρα
πέρ της άγοράς άπο
ας τού Συνοικισ
Ο.

Π
Π

